

16. siječnja održan je simfonijski koncert pod općim naslovom »Simfonijska glazba u ritmu«, pod vodstvom Bojana Adamića, a kao solisti u pojedinim skladbama nastupali su: Silvo Stingl, električni glasovir, Josip Forenbaher, saksofon, Petar Urgan, truba, i Emerik Gregur, flauta. Na rasporedu su bili zastupani: Bojan Adamić, Janez Gregorc, Miljenko Prohaska, Jure Robežnik, Borut Lesjak i Dečo Žgur. Koncert je privukao pozornost posebno mlađih slušatelja i bio je srdačno primljen, a izvedba je bila na visini.

Uz ove vijesti treba dodati nekoliko vijesti izvan Kazališta i koncertnog života.

Riječki tenor Viktor Bušljeta, član Narodnog kazališta »Ivan Zajc« dobio je Nagradu Milke Trnine za proteklu godinu, i to za ulogu Hermana u operi »Pikova dama« P. I. Čajkovskog.

Riječki dirigent Vladimir Benić nastupio je na simfonijskim koncertima u Dimitrovgradu i u Uljanovsku, izvođeci djela Mozarta, Beethovena i Dvoržaka.

Opatija je ostala bez festivala zabavne glazbe nakon odustajanja od natječaja za »Pjesmu Eurovizije«, budući da je taj festival proglašen preživjelom manifestacijom. Zbog toga se predviđa da bi se stvorili Dani jugoslavenske zabavne glazbe, na kojima bi bile večeri revijske glazbe, šansona, pop i rock-glazbe.

Useljenje u obnovljenu zgradu Narodnog kazališta »Ivan Zajc« predviđeno je za 3. svibnja 1978., (na dan pripajanja Rijeke matici zemlji), kako je to u dnevnim novinama donio službeni izvještaj graditelja, odnosno obnovitelja.

V. Fajdetič

KONCERTI ANĐELKA KLOBUČARA U DOMOVINI I INOZEMSTVU

1. Ljubljana, crkva Marijinog navještenja, 15. X. 1976. Na programu koncerta bila su djela J. S. Bacha: *Fantazija i fuga u d-molu; Koralne predigre Nun komm der Heiden Heiland, Kommst Du nun, Jesu, Wir glauben all'an einen Gott, Toccata i fuga u d-molu, C. Francka Preludij fuga i varijacija; O. Messiaena četiri stavka iz Ciklusa Nativité du Seigneur: Les anges, Jesus accepte la souffrance, Les Mages i Dieu parmi nous*. Na kraju je Klobučar izveo svoje nove skladbe *Intrada, Andante, Scherzando, Larghetto i Toccata*.

To je bio bogat program koji je trajao neprekidno 90 minuta. Dugi aplauzi publike, ponajviše omladine bili su priznanje i nagrada našem eminentnom orguljskom umjetniku A. Klobučaru.

2. Zagreb, Bazilika Srca Isusova. U sklopu VII. Dana hrvatske glazbe održan je 22. XI. 1976. koncert u Bazilici Srca Isusova u Zagrebu. Nastupili su Anđelko Klobučar na orguljama i Marijan Jerbić na violoncellu. Izvedena su ova djela: Franjo Lučić: »Elegija« — orgulje solo, Miroslav Miletić: »Hrvatska Litanija« — orgulje solo, Natko Devčić: »Res Sonora« — orgulje solo, Anđelko Klobučar: »Preludij, Interludij i Postludij« — orgulje solo (praizvedba), Branimir Sakač: »Pezzi per Violoncello solo« — violoncello solo, Rudolf Matz: »Elegija« — violoncello i orgulje, Zlatko Pibernik: »Koncepti 3 za Violoncello solo« — violoncello solo uz koji su orgulje podkraj kompozicije dale duboki »Orgelpunkt« (praizvedba), Josip Slavenski: »Sonata Religiosa, za violoncello i orgulje« — violoncello i orgulje.

Muziciranje naših obaju istaknutih umjetnika bilo je sonorno i puno života. Bilo je veoma zanimljivo gledati, kako se obojica savršeno snalaze bilo u solo sviranju, bilo u zajedničkom muziciranju, gdje su se savršeno uklapali jedan u drugoga. Vidjelo se, da su potpuno ušli u skladbe, koje su izvodili posve spontano upravo igrajući se ne dajući pri tome nikakvog utiska, da sviraju nešto što su »naučili«, (tolikom je spontanošću sve teklo.)

Iz izvedenih skladbi je bilo jasno, da kompozitori — izuzmemo li Matzovu Elegiju i Lučićevu Elegiju,

koje su ranijeg datuma — idu ukorak s današnjim evropskim načinom komponiranja, da čak i nadilaze nastojanja nekih evropskih zemalja da budu suvremeni.

Publike je bilo veoma malo — vjerojatno radi hladnoće — crkva se ne grije, što publika već znade iz dosadašnjih koncerata koji su bili održani u hladnim mjesecima — a valjda još više, što je u isto vrijeme bilo nekoliko drugih koncerata na drugim mjestima — da spomenemo samo smotru naših najboljih zborova u velikoj koncertnoj dvorani Lisinski. Među publikom bili su i neki od skladatelja.

3. Ljov, Kijev, Odesa. Na svom ovogodišnjem gostovanju u Sovjetskom Savezu A. Klobučar održao je 4 solistička koncerta. Najprije je 16. i 17. II. održao 2 koncerta u Lvovu. Nakon dva dana, 19. II., slijedi koncert u Kijevu. Zadnji koncert održao je 21. II. u Odesi. Na programu koncerata bila su djela Buxtehudea, Bacha, Francka, Duprèa, Macha, Cipre i Klobučara. Zanimljivo je spomenuti da su koncerti bili vrlo dobro posjećeni i izvrsno primljeni od publike. To s jedne strane pokazuje zanimanje publike za orguljsku glazbu, a s druge strane pokazuje majstorstvo Klobučara koji svojim sviranjem znade pružiti pravi glazbeni užitak.

4. Zagreb, Bazilika Srca Isusova. Uoči blagdana Bogojavljenja izveo je Anđelko Klobučar na nedavno obnovljenim orguljama Rieger-Zanin Bazilike Srca Isusova u Zagrebu zbirku »La Nativité du Seigneur« od Oliver Messiaena. Premda Klobučar u svojoj interpretaciji nije bio slobodan — što bi značilo ne biti u skladu s namjerama skladatelja — ipak je bio samostalan. Sam Messiaen drži takovu samostalnost ne samo mogućom, nego i potrebnom. U svom prvom kratkom susretu s Messiaenom još tamo ranih šezdesetih godina prigodom jednog zagrebačkog bienala čuo je Klobučar od kompozitora da se njegove orguljske skladbe trebaju u registraciji prilagoditi mogućnostima onih orgulja, na kojima se izvode, nastojeći pri tome postići sukladnost s onom registracijom, koju je sam Messiaen naznačio. On naime daje posve izričitu registraciju. Na pr.: »Récit: flûte 4, nazard, pp — Positif: quintaton 16, mfc. Messiaen je tom zgodom posebno istaknuo respektiranje »miksura« u pedalu. To nisu uobičajene miksure, nego na pr. ovakav sastav registara: »Pedal: flûte 4 i spoj s Positif: flûte 4, nazard, tierce, piccolo«. Glede tempa je Messiaen tada rekao, da se valja ravnati prema akustici prostora, no »pas trop vite«, ne prebrzo. U tim je okvirima Anđelko Klobučar izveo Messiaenov »La Nativité du Seigneur«. Osim toga je neka od auktora označena veoma polagana tempa uzeo malo brže, jer je praksa pokazala, da ta prepolaka tempa promašuju cilj: umjesto mističnosti proizvode neku dosadu. Zato su ta Klobučareva odstupanja bila na mjestu.

Koncert je bio doista doživljaj, božićni doživljaj, daleko od onih salonskih pastoralnih ugođaja. Koliko je to moguće glazbi, ova nas zbirka prenosi u teologiju božićnog misterija, no ne ostaje pri apstrakciji, nego je do skrajnosti zorna. Klobučar je u svojoj interpretaciji uspio dati ono što je bilo u Messiaenovoj namjeri. Šteta što je koncert bio tako slabo posjećeno. Organizacija koncerta je zakazala. Prava šteta, jer ćemo jedva uskoro imati prilike da tu zbirku čujemo u cjelini, u tako lijepoj interpretaciji i to u samo božićno vrijeme. Profesoru Anđelku Klobučaru iskreno čestitamo.

KiK

PRAIZVEDBA KANTATE SMRT SV. FRANJE U SINJU

5. prosinca 1976., prigodom proslave 750. obljetnice smrti sv. Franje, u Sinju je izvedena kantata *Smrt sv. Franje*, koju je skladao naš poznati skladatelj i orguljaš Anđelko Klobučar na tekst prof. o. J. Solde.